

Saulainās dzīves pilnības svētkos

(Pārdomas Jāņu laikā)

Ligo svētki un Jāņi — vistiskākie latviešu svētki, kas izteic latviešu organisko sakaru ar zemi. Šajos svētkos visgaišāk un visvarenāk uzliesmo latviskais dzīvības optimisms, kas izverdo zemes un tiecas pret debesu augstumiem, kā to skaidri simbolizē Jāņu nakti liesmojošās jāņugunis, kas apdzīst tikai saules lēktā. Šie svētki ir latviskā pasaules uzskata spilgtākā izpausme, un tos ikviens latvietis izjūt un pārdzīvo ļoti dziļi. Lielais piebalzēns Antons Austrīņš, viens no latviskākām figurām mūsu literatūrā, par šiem svētkiem tēlojumā Jāņa diena skaidri saka: "... bet kad nāk Jāņa diena, tad nāk mājās vaināgi un meijas, pļavas, druvas un mežs un pār visu šalc nevaldāms dziesmu prieks". Jāņi ir svētki, kurus atraisās sakrātais dzīvības prieks, aizturētās gavīles, jo savs laiks ir klusumam un savs dzirkstošajam dzīvības un dziesmu priekam. Abi ir vienādi nepieciešami un tālab arī līdzvērtīgi. Un domājot tālāk par Jāņa dienas gaviļu raksturu, jāatzīst, ka beigu beigās šis gavīles nav nekas vairāk, ka pateicības gavīles Lielajam Radītājam par brīnišķajām dzīvības un dzīves balvām, ar ko viņš sevišķi bagātīgi cilvēkus un dabu apveltīti tieši Jāņos.

Jāņi savā dziļākā būtībā pieskaņas reliģiskai sfairai, jo tie sakņojas īpatni latviskā dzīves un dzīvības izjūtā. Šie svētki pieskaņas neizprotamajam dzīvības brīnumam — tā tad kaut kam dievišķam. Minot šo mistisko dzīvības brīnumu, tie reizē grib arī atminēt cilvēcīgās laimes noslēpumu zemes virsū. Šo svētku gaviļošais raksturs apliecina, ka senais latvietis dievišķo ir atradis un pārdzīvojis sakarā ar šo pasauli, sakarā ar zemi, sauli, sakarā ar pašas dzīvības būtību. Līdz ar to šāda uztvere apliecina šīs pasaules un paša cilvēka dievišķo raksturu, kas arī būtībā ir pareizi, jo laicīgajā, redzamajā istenībā atspoguļojas mūžīgais, kurā tas sakņojas un no kurā tas izaug. Latvietis tā tad vairāk ir immanences cilvēks, kas laicības dziļumos gremdēdamies saskata tās mūžīgos, dievišķos pamatus — transcendentos dziļumus. Jāņus mēs svinam gaismas vislielākā pārsvara brīdī gadā. Šai laikā Latvijas nakts ir visisākā un saule uzkāpj visaugstāk debesu kalnā. Tāpēc Jāņiem ir arī gaismas svētku raksturs, jo dzīvība bez gaismas, bez saules un siltuma nav domājama. Tā tad Jāņi ir dzīvības gaismas

svētki, uz ko norāda arī jau sākumā pieminētās jāņugunis, kam sākotnēji ir māģiska nozīme — proti: tās palīdz nodrošināt saules gaismu un siltumu un līdz ar to auglību visai dzīvībai, pašus cilvēkus līdzī ieskaitot. Skaists ir agrais priekšjāņu laiks, kad viss dabā raisās un plaukst, bet visskaistākās ir tieši pēdējās dienas pirms Jāņiem, kad vasara stāv savas ziedēšanas un plaukšanas kalngalā, radot dievišķas pilnības izjūtu. To apliecina tālāk arī jau pieminētais rakstnieks: „Kur tad viss tas laiks priekš Jāņa, kad pār zemi iet pati debesu godība, kad saules gaisma ieplūst pazemē, saukdama laukā veļu māti deļot un ligit. Ligo!” Jāņu gaidīšana un iešana Jāņu zālēs paklusiem, siltiem vasaras vakariem pieder rakstniekam jaukākam bērības atmiņām, pilnām rasotas nakts dzidruma un neizteicamas laimes ilgū, „kas tomēr nav meklējama nekur tālu kādā nekuriņē, bet saņemama tepat, plūcot ziedus Jāņu vainagam”, saka Austrīņš. Un tālāk viņš mistiskā vizionārā skatē rāda latvisko Jāņu vakaru: „Kaut kur sudrabortā aizezerā atskan jau pieguļnieku ligošana, kas padziļina vasaras nakti līdz dievotai teikai, kas tuvina mūs saulainai dzīves pil-

nībai”. Seit izteikta Jāņu dziļākā nozīme — cilvēcīgās laimes atminējums meklējamē šeit pat, un tā ir saulainā dzīves pilnība — piepildītā zemes dzīve. — Skaista latviešu teika stāsta par papardes ziedu, kas izplaukst Jāņu nakti „zeltītiem ziedītiem”. Šis zieds ir laimes noslēpuma mistiskais simbols, kas grib teikt to pašu: laime zied zemes virsū, laime zied Jāņu laikā, laime zied saulainā dzīves pilnībā, radot, piepildītā dzīvē, kad cilvēks visintensīvāk izjūt dzīvības skaitstumu un vērtību. Lai tamdēļ latviskie Jāņi, kas senajās varenajās ligozēmās un ugunīs pauž latvisko dzīves un dzīvības optimismu, arī mūs šodien — nopietnā un grūtajā cīņu laikā — stiprina un iedvesmo cīņai par mūsu dzīvību un pastāvēšanu un saulainu nākotni. Kas dzīvību nebaidās apliecināt ar dzīvību — tas mūžīgi dzīvos. Latviešu tautas kā dzīvības un dzīves apliecinātājas tautas ligo šogad tāpēc lai stiprina un pauž tās nesalaužamo dzīvotgribu un līdz ar to neapslāpējamo cīņas gribu pret nāves un tumsības spēkiem par rītīdienas saulaino dzīves pilnību. J. Bērziņš.

22. jūnijs

Tas sākās 1941. g. 22. jūnijā...

Tā nebija avantūra, nebija akla kauliņu mešana, kur nejausība diktē kāda svarīga lēmuma pieņemšanu vai atraidīšanu. Tā bija Vadoņa virišķīgas pienākuma apziņas diktēta pavēle, drošsirdīgs cirtiens Gordija mezglā, jo to prasīja nevien vācu tautas, bet visas Eiropas dzīvības intereses.

Tomēr tikai šodien, pēc divi gadiem, mēs isti redzam, ka Eiropas tautās šis lielās cīņas sākuma brīdī vēl nebija vajadzīgs izpratnes un atsaucības Eiropas solidaritātei. Protams, bija arī tautas un valstsvīri, kas vienā mirklī aptvēra stāvokli visā tā nopietnībā un jau pirmajās dienās ar ieročiem rokā nostājās blakus vācu karavīriem, vai arī izteica vēlēšanos to darīt. Taču, kā jau teikts, tikai tagad redzam, cik apbrīnojams pārveidošanās process šais divi gados norisinājies kontinenta tautu mentalitātē. Šobrīd mēs bolševistiskās briesmas pārredzam nesaldzināmi skaidrāk kā pirms divi gadiem.

So kopējo briesmu priekšā aizteicēju divu kara gadu laikā ir sākusi veidoties Eiropas nāciju solidaritāte. Šodien tās pamati ir jau tik solidi, ka ar palāvību varam raudzīties nākotnē, kaut arī zinām, ka cīņa no ikviena prasīs vēl smagas pūles un upurus.

Līdz ar to piepildīsies arī šī kara mērķis, jo, lai arī cik ievērojamus saimnieciskus ieguvumus solītu uzvarā, visi nestie upuri būtu bijuši bezjēdzīgi, ja pēc kara mūsu vecajā kultūras kontinentā neizdotos radīt laimīgākus un labvēlīgākus tautu sadzīves apstākļus. Lielais pavēršiens tautu mentalitātē liek ticēt, ka šis cerības piepildīsies.

Kad 22. jūnijā agrā rīta stundā radiofons pauda lielās cīņas sākumu, mūsu zemei pāršalca pāri kā atvieglējuma nopūta, — beidzot... Paslēptis prieks un cerības iezāģis ļaužu sirdīs pēc pēdējām moku pilnām dienām un nedēļām. Karš, ultima ratio — pēdējais līdzeklis — jau nav nekas tāds, par ko citādos apstākļos mēs būtu priecājušies. Karš ir nelaime, posts, kas prasa tūkstotiem ziedošu dzīvību un iznīcina neskaitāmas rūpīgi savāktas vērtības, pie kam izšķēstā enerģija iet zudumā radošam darbam. Un tomēr latviešu tauta šo karu uzņēma priecīgām cerībām, zinādama, ka Lielvācijas karavīrs darīs galu bolševismam Latvijā. Kur atradās latviešu tauta 22. jūnija rītā? Mežos, slēptuvēs, cietumu kamerās vai arī citās vietās, vairādamās no saviem mocītājiem un iznīcinātājiem.

22. jūnija rīts solīja izredzes dzīvot atkal cilvēka cienīgu dzīvi, solīja atdot brīvību un mājas. Tādēļ arī latviešu tauta bija viena no pirmajām Eiropas tautām, kas sevi tūdaļ nodeva vācu bruņoto spēku rīcībā tālākai cīņai pret bolševismu. Latviešu vīri dega cīņas trauksmē. Tiem nebija vajadzīga nekāda izskaidrošana par bolševisma briesmām, nekādi pamudinājumi un skubinājumi.

Tagad šī mūsu karavīru vēlēšanās piepildījies, latviešu (Turpinājums 4. lapp.)

Vidzemes vīru koļu dziesmu dienu sagaidot

Dažam liksies varbūt savādi, ka kara troksni un karavīru varonīgās nāves ēnā Smiltene š. g. 27. jūnijā sarīko plašus Vidzemes vīru koļu dziesmu svētkus. Vai tas vietā, vai vajadzīgs? daži jautās. Pardonējot šo jautājumu dziļāk, mums jāatbild, ka taisni tagad tas ir vajadzīgs. Tagad, kad daudzi dzīvo šaubās un nezināšanās un jautā: „Kur mans ceļš, kur mana nākotne, kur mani svētumi? Ar ko lai saistu savu dvēseli, savu dzīves uzdevumu un pienākumu?” Uz šiem jautājumiem atbildi varam atrast savas tautas mākslā, jo mākslā izpaužas tautas dvēsele, tautas ilgas un cerības. Ja apskatām dziesmu dienas programmu, tad redzam pašā sākumā himnas, kurās apliecinām kopējo cīņu un solidaritāti ar Lielvāciju, un aizlūgumu par savu tautu, zemi un viņas nākotni. Programmas pirmā daļa sākas ar J. Straumes „Pie Baltijas jūras” un E. Dārziņa „Mūžam zili ir Latvijas kalni”. Pirmajā dzie-

smā dzejnieks un komponists saka: „Pie Baltijas jūras, kur ziemelis šņāc, kur daba tik stingra un cieta un vīri kā ozoli stāv un nebaidās auku un vētru”. Ja daba nelutina ziemeļu tautas, pie kurām mēs pieskaitāms arī sevi, tad par to nav vis jāskumst, bet jāpriecājas, jo dzīves un dabas luteklī nav spējīgi radīt lielus darbus ne kultūrā ne saimniecībā un vēl jo mazāk spējīgi cīņai par savu nākotni un savu zemi. Lielie dabas kontrasti ļauj arī dziļāk izjust dabas skaistumu un iemijot savu zemi un dzimteni. Pēc bargām ziemām mēs ieraugām E. Dārziņa apdziedātos mūžam zilos Latvijas kalnus un plaukstošos bērzus. Un līdz ar pavasara atnākšanu sākas arī nemiera pilns un steidzīgs darbs laukos un sētās. Starp zilajiem Latvijas kalniem vijas mūsu skaistās upes, un nerimst Daugavas u. c. krāces. Un kad ienaidnieki apdraud šo skaisto un svēto zemi, tad arī atmostas un nerimst varoņu gars.

Neviena tauta negrib iel bojā, bet alkst pēc mūžības un nemirstības slavas. Mēs varam būt lepni uz to, ka Latvijas dēli un meitas ir spējuši dīzenu slavu celt un cels arī to nākotnē. Un taisni smilteneši var būt lepni uz to, ka arī no viņu pulka ir izaudzis liels šī laika karavīrs-varonis. Un ja dziesmu svētkos mēs dzirdēsim J. Vitola „Visiem rozēs dārzā ziedēj”, tad lai šī dziesma mums atgādina neaizmirst varoņu piederīgos un dalīties ar tiem viņu sēras par tēvijū kritušajiem dēliem. Komponistu, dzejnieku un diriģentu priekšā jāatvainojas, ka nevar isā rakstā aplūkot visas programmas minētās dziesmas, kurās tik bagātīgi atspoguļo un pauž latvisko garu, apdziedot mūsu zemi, dabu, tautu dēlus un meitas, viņu dzīvi, cīņu, darbus, beidzot ar J. Norviļa „Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai”. Jā, tiešām šī zeme ir svēts mantojums mūsu tautai, un tauta,

kas to neizjūt un neturās pie savas zemes, ies agri vai vēl boja. Tā tad dziesmu svētki nav nekāda izprieca vien, bet liels notikums ar dziļu audzinošu un kultūralu nozīmi. Cik mēs no šiem svētkiem vērtību smelsim, tas atkarīgs no mums pašiem. Vienaldzība ir vislielākā gara nabadzība, un vienaldzīgais pilsonis varbūt arī nodzīvos tikpat vienaldzīgi šo lielo svētdienu 27. jūniju ieracies savā ikdienas darbā. Darbs ir vajadzīgs, bet vajadzīgs arī kādreiz apstāties, pacelt galvu pret sauli, zilajām debesīm un apskatīties uz padarīto un pārdomāt par padarītā nozīmi un vērtību. Mēdz teikt, ka nav gaišas svētdienas bez grūtas darbības, bet ja nav gaišas svētdienas, tad nav arī pārdomu par darba nozīmi un lielajiem dzīves uzdevumiem. Šī doma tik labi izteikta mūsu mākslā. — Nenogrīmt mazajos darbos un ikdienā nezaudēt zvaigznes:

Sīkumos izšķiežas darbi, Velk cilvēku sīkumos līdz. Lielumā mērķis tik vien Sīkumiem nozīmi dod.

Vidzemes vīru koļu dziesmu diena Smiltene, pie kuras sarīkošanas strādā visa Smiltenes sabiedrība, lai izvērsas par gaišu lielu svētku dienu, kur klausoties dziesmas, lai augam lielāki savā garā un ticībā, cīnīties un strādāt tāpat, kā to darijušas agrākās paaudzes, no kurām esam saņēmuši dārgāko mantojumu. Lai esam šī mantojuma sargātāji un glabātāji, un spējīgi izaudzēt jaunu audzi, kurai nodot tālāk šo svēto mantojumu — mūsu zemi, kultūru un tradīcijas. Visi uz redzēšanos dziesmu svētkos! V. G.

Militārais nedēļas apskats

Cīņas gatavība visās frontēs

Sasprindzināts klusums austrumfrontē. Fronte uz riteņiem. Nervozitāte ienaidnieka nometnē. Ienaidnieka agitācija par uzbrukuma nepieciešamību Eiropas kontinentam.

LD. Rīga. Austrumu frontē arī pagājušā nedēļā valdīja klusums. Izņemot dažkārt ar bataljona stiprumā izvesto izlūkdarbību kā no padomju, tā arī vācu puses, citu lielāku notikumu nebija. Vācu aviācijas darbību par daļai traucēja lietūs un zemie mākoņi, bet tomēr arī šādas lietainās dienās tika izmantotas visas iespējas, lai bombardētu padomju sakaru līnijas un traucētu bolševiku spēku koncentrācijas. Stāvoklis austrumu frontē tagad

jau kopš 4 mēnešiem nav grozījies, ja nevēro mazāku apmēru pozicionālās pārmaiņas. Šo relatīvo mieru vācu vadība ir izmantojusi tādā mērā, kas pārsniedz agrāko tā saucamo radošo starpbrīžu piepūli un panākumus. Vācu austrumu armijas šīni starplīkē ir pastiprinātas ar neskaitāmām jaunām divīzijām. Atsevišķu divīziju jau tā lielais uguns spēks ir vēl vairāk palielināts ar jaunu ieroču nodošanu to rīcībā. Motorizēšana ir sasniegusi jau tik

lielu attīstības pakāpi, ka gandrīz varētu runāt par fronti uz riteņiem. Bet arī ienaidnieka sagatavošanās darbi taj pašā starplīkē ir bez šaubām bijuši lieli. Vācu vadībai šāda ienaidnieka spēku koncentrācija ir zināma un tai ir pārskats par karaspēka kustību ienaidnieka pusē, kādēļ ir jānogaida, kā un kad un vai vispār bolševiku spēku sablīvēšana izpaudīsies ofensīvā darbībā. (turpinājums 4. lapp.)

Visa Eiropa cīņā pret vispasaules ienaidnieku — bolševismu
Apzinoties lielās briesmas, kas visām Eiropas valstīm draud, izceļoties bolševistiskajam chaosam, arvien no jauna un aizvien vairāk pieteicas brīvprātīgie, kas vēlas stāties kopējā Eiropas frontē pret bolševismu. Attēlā holandiešu brīvprātīgie, kas pēc attiecīgas apmācības soļo uz dzelzceļa staciju, lai no turienes tiešā ceļā dotos uz austrumu fronti. Tālāk citi brīvprātīgie, kas soļo uz kazarmēm, kur tos militāri apmācīs.

Orbis-Photo

Uzaicinājums
saņemt atpakaļ amatniecības uzņēmumu privatizācijas lietās iesniegtos dokumentus.

Pilnvarnieks Latvijas amatniecības privatizācijai uzaicina privatizēto amatniecības uzņēmumu īpašniekus saņemt atpakaļ savā laikā privatizācijas lietās iesniegtos dokumentus, kā līgumus, aizgādņu apliecības, dzimšanas apliec., darbības atļaujas u. tml., kuŗu atpakaļsaņemšana pēc privatizācijas noslēgšanas un lietu nodošanas arhīvā būs apgrūtināta.

Dokumentus var saņemt atpakaļ iesniedzēji vai to pilnvarotas personas Pilnvarnieka kanclerā Rīgā, M. Kalēju ielā 21, dz. 5, telef. 23524, parastā darba laikā. Uz pieprasījumu dokumentus izsūta pa pastu.

Turpat lūdz griesties nacionālīzēto uzņēmumu agrākos īpašniekus, kuŗiem trūktu ziņu par privatizācijas lietas stāvokli.

Atbrīvoto zemju kaŗavīri galvenā cīņas līnijā.
Kopā ar vācu karēvjiem austrumu frontes pirmajos ierakumos cīnās arī atbrīvoto zemju kaŗavīri; drošsirdīgi un enerģiski tie apkaŗo uzbrūkošo ienaidnieku, kam vienmēr no jauna jāatkāpjas, ciešot asiņainus zaudējumus.

Orbis-Photo

Agronoma Kristapa Lielgalvja darbs Smiltenes lauksaimniecības mācības iestādēs

(Gada nāves dienas atcerei)
(Beļģos)

Dir. K. Lielgalvis prata labi nostādīt audzēkņu praktiskos apmācības darbus. Par šīs apmācības priekšzīmīgo organizāciju pats rūpējās un sekoja, lai tā tiktu pareizi veikta, dodams jaunākiem skolotājiem vērtīgus pārdarītājus un norādījumus un sekojams, lai izlietotu visus skolā esošos mācības līdzekļus. Jau agrī no rīta dir. K. Lielgalvis bija redzams skolas pienotavā un sierotavā, vērojot un vadot apmācības darbu. Taisni jauno pienotavu vadītāju un siernieku apmācība atradās dir. K. Lielgalvja uzmanības centrā, un šo darbu ar vispilnīgāko pamatojumu var uzskatīt par viņa mūža darba galveno sastāvdaļu. Strādādams skolotāja darbu mācības iestādēs, tas gandrīz vai vienīgi veltīts piensaimniekiem. Skolotāja gados K. Lielgalvis noorganizē un personīgi vada ilgākus gadus mācības pienotavu. Mācības sierotava un siera pagrabi tiek celti pēc viņa sastādīta projekta. Lai papildinātu savas zināšanas piensaimniecībā un sevišķi sierošānā, agr. K. Lielgalvis dodas garākā studiju ceļojumā uz ievērojamākām Vakarēiropas piensaimniecības zemēm. Tur viņš papildina ne tikai savas praktiskās zināšanas, bet arī cenšas uzvert vērtīgāko no cittautu dzīves, ko vēlāk ar sekmēm izlieto audzināšanas darbā. Pa daļai šī

studiju ceļojuma rezultāts ir agr. K. Lielgalvja sarakstītā grāmata „Sierniecība”. Lai jau pirms skolas sekmētu jauno piensaimnieku apmācību un audzināšanu, kad tie pavada divus iepriekšējos prakses gadus mācību pienotavās un sierotavās, gandrīz katru vasaru dir. K. Lielgalvis dodas garākā inspekcijas braucienā pa mūsu mācības pienotavām un sierotavām. Inspekcijā rūpīgi pārbauda praktikantu zināšanas, apmācību, dzīves apstākļus, kā arī gludina sadzīves nelīdzienumus starp pienotavu vadītājiem un praktikantiem.

Audzināšanas darbā dir. K. Lielgalvis bija audzinātājs netikai skolēniem vien, bet arī visiem saviem padotiem darbiniekiem. Garajā audzinātāja praksē bija izstrādājušies savi audzināšanas principi un metodes, ko dažkārt mēdza izteikt kodolīgos izteicienos, piem.: ko vari padarīt šodien, neatstāj uz rītu; vai rīts būs labāks kā šī diena u. c. Dir. K. Lielgalvis rūpējās par audzināšanas darba saskaņošanu mācības iestādēs, un katrā mācības gada sākumā pārrunāja ar skolotājiem audzināšanas pamatjautājumus un deva savus norādījumus. Pateicoties šim darbam, skolā valdīja priekšzīmīga disciplina, vislielākā kārtība skolas un audzēkņu darbā, jo katru lietu direktors bija izdomājis līdz galam, tādēļ nejausības skolas darbā bija izslēgtas. Skolas iekšējā kārtība tika no-

teikta ar dažādām instrukcijām, pie kam šīs instrukcijas un noteikumi nepalika vis nedzīvs burts uz papīra, bet gan dzīvi virziena rādītāji audzināšanas darbā un disciplīnas jautājumos. Dir. Lielgalvis aizvien centās visu tā iekārtot, lai jaunatne pēc iespējas skolā vairāk piesavinātos labo dzīves parašu un tikumu, un lai tos paņemtu vēlāk līdzī dzīvē. Dir. K. Lielgalvis bija labs jaunatnes dvēseles pazinējs. Prasīja gan nopietnību darbā un arī sekmes, bet neaizmīrsa nekad rūpēties par piemērotām izpriecām vai, kā viņš pats mēdza teikt — pelnītiem priekiem pēc centīga darba. Šie pelnītie prieki audzinātāju uzraudzība audzēkņus saistīt piesaistīja skolai, tā ka jauniesi nemeklēja kaut kādus citus mazvērtīgus priekus ārpus skolas. Dir. K. Lielgalvis rūpējās, lai audzēkņiem sēdīšanas vakaros būtu vērtīga un patikama atpūta. Šajos vakaros skolotāji nolāsīja referātus savā speciālitātē. Bez tam referātus šādos vakaros lasīja arī audzēkņi. Daudziem audzēkņiem tā bija pirmā pamācošā sabiedriskā debija publikas priekšā, kas palīdzēja veidot uzstāšanās drosmi un runas izteiksmes skaidrību nākošiem sabiedriskiem darbiniekiem. Bieži vien šāda referāta beigās vārdu ņēma arī pats direktors, rādīdams gaismas attēlos skaidrāk mūsu dzimtenes ainavas, tā iepazīstinādams skolas jaunatni ar mūsu zemes skaistu-

Rikojums.

par vienzirga vezuma pajūgu braukumu atlīdzību Latvijas ģenerālapgabalā 1943. g. 13. aprīlī.

Saskaņā ar ģenerālkomisāra Rīgā 1942. g. 27. augusta noteikumu par cenu direktora amata nodibināšanu un cenu pārraudzīšanu Latvijas ģenerālapgabalā (ABl. Rīga 156. lapp.); Rik. Vēstn. 178. num.) 2. § noteicu Latvijas ģenerālapgabalā ar 15. aprīli sekojošu vienzirga vezuma pajūgu braukumu atlīdzību:

1. § I. Rīgā, Liepājā, Jelgavā un Daugavpilī:

	Dienas likme (8 st.) RM	Stundas likme RM
Gumijas riepu rati (norm. krava 2,2 t)	17,—	2,50
Dzelzs riepu atsperu rati (normālā krava 1,5 t)	14,—	2,—
Bezatsperu rati (normālā krava 1 t)	10,—	1,50
II. Pārējās pilsētās:		
Gumijas riepu rati (norm. krava 2,2 t)	13,—	2,—
Dzelzs riepu atsperu rati (normālā krava 1,5 t)	11,—	1,75
Bezatsperu rati (normālā krava 1 t)	8,—	1,20
III. Laukos:		
Bezatsperu rati	8,—	1,20

2. § Darba laiks sākas ar pajūga ierašanos darba vietā un beidzas ar pabeigtu izkraušanu. Iesāktas pusstundas aprēķināmas par pilnām. Par darba laika starpbrīžiem atlīdzību nemaksā. Brau-

cējam jāpalīdz iekraut un izkraut. Par katru turpmāku stundu, ko pajūgs nostrādājis darba devējam virs 8 stundu darba dienas, drīkst aprēķināt stundu likmi. Par darbu svētdienās un svētku dienās pie augšējām likmēm maksājama 25% piemaksa.

3. § Dienas likmju vietā var arī vienoties par izpildījuma likmēm, ciktāl izpildījuma likmes par noteiktu mantu pārvadāšanu jau nav noteiktas. To aprēķināšanai pēc 1. § pieļaujamā dienas likme dalāma ar transporta daudzumu, kādu var veikt 8 stundās.

4. § Par katru braukuma uzdevumu darba ņēmējam jānodod uzdevuma devējam rēķins, kuŗā jāieraksta šādi dati:

1. darba ņēmēja un uzdevuma devēja vārds un adrese;
2. braukuma uzdevuma izpildīšanas diena;
3. pārvadātās mantas veids;
4. braukuma ilgums, kā arī sākuma vieta un braukuma gala mērķis;
5. pajūga veida apzīmējums;
6. atlīdzības lielums (piemaksas norādot atsev.).

5. § Šā rikojuma priekšraksti neattiecas uz pieļautām spedīcijas firmām.

6. § Ar ģenerālkomisāra Rīgā piekrišanu ar šo tiek atcelts 1942. g. 6. jūlija paziņojums par vienzirga vezuma pajūgu braukumu atlīdzību Rīgā (Rik. Vēstn. 134. num.).

Rīgā, 1943. g. 13. aprīlī.

Latvijas cenu direktors **A. Plakans.**

Valmieras novada komisāra 1943. g. 16. jūnija rikojums

1. Visiem spēkratu īpašniekiem un turētājiem, kuŗu satiksmes līdzekļi no latviešu satiksmes inspekcijas vēl nav reģistrēti un kuŗiem nav izsniegta apliecība par izvesto satiksmes līdzekļu reģistrāciju, jāpieteic savi spēkrati vēlākais līdz š. g. 1. jūlijam.

2. Pieteikums jāiesniedz latviešu satiksmes inspekcijai Valmierā, Rīgas ielā 41.

3. Reģistrācijai pakļautas visas personas, apvienības, savienības u. t. t., kuŗu īpašumā vai rīcībā skaitās kāds satiksmes līdzeklis.

Šim rikojumam padotas arī tādas personas, kuŗu glabāšanā, vai nu citu personu uzdevumā vai bez tā atrodas sveši spēkrati vai to daļas.

4. Jāpieteic arī tādi spēkrati, kuŗi pašreiz netiek lietoti vai arī tādi, kuŗiem atsevišķas daļas trūkst. Pie tam nav svarīgi, vai šiem satiksmes līdzekļiem agrāk kāds braukšanas numurs bijis izsniegts vai ne.

5. Līdz š. g. 1. jūlijam iesniedzamā pieteikuma neizpildītāji tiks sodīti uz VO 71. § pamata par personu un spēkratu pieļaušanu ielu satikmei no 13. novembra 1937. (RVBI. I. S. 1215) tagad derīgajā formā saskaņā ar VO par personu un spēkratu pieļaušanu ielu satikmei un par satiksmes līdzekļu tālāk lietošanu ieņemtos austrumu apgabalos no 25. jūnija 1942. (VBI. RMO.33. l.p.). Valmierā, 16. jūnijā 1943. g.

Der. Gebietskommissar in Wolmar **Herm. Hansen.**

Vienota griba un gatavība uzpurēties kopējam mērķim dara tautas stipras.

Ģen. Rūdolfs Bongersklis.

darbinieku skolotājam un audzinātājam ir izcili nopelni. Par šo lielo darbu agr. K. Lielgalvim pienākas visas mūsu tautas pateicība un atzinība.

Agr. K. V. Liepiņš.

Zīmīga saruna.

Saruna ASV gaisa pirāta un žīdu-bolševīku slepkavas starpā:

... Tā tad biedr, gangster, vispirms savu upuri vajag nospīest uz ceļiem un tad nošaut!

— Savis esmu visai bieži, bet uz ceļiem savu upuri es tomēr nenospīēju.

Orbis-Photo.

Anna Brigadere

10 gadu nāves dienas piemiņai 25. jūnijā.

Ar Annu Brigaderi saistās izcils posms latviešu literatūras vēsturē, kad sūrā dzīves cīņā izaug tautas garam nemirstīgā, lielā ziemciešu saime. Tur Apsišu Jēkabs, Zeiferts, Blaumanis, Janševskis, Saulietis. Rindu vēl varētu turpināt ar vairākiem ievērojamiem vārdiem, bet šini secībā pietiks, jo nosauktie izveido sava laika īpašu plejādu, kas stāv par reālismu, sludina darba tikumu, veselīgu, latvisku garu un mierīgu, nosvērtu pasaules uzskatu.

Par darba tikumu runā neviens daudzies Annas Brigaderes dzejas tēli, bet arī pašas rakstnieces dzīve. Kā čakla Zemgales meitenīte viņa sākusī savu dzīves ceļu pati saviem spēkiem. Viņas autobiogrāfiskie romāni Dievs, daba, darbs, Skarbos vējos un Akmens sprostā runā par savu darbību. Rēti tur pavīd svētdiena zeltainām krāsām, un jo smagāks bijis darbs, jo spožāk staro svētdiena: „Kāpēc šodien staro tā, kā vēl nekad nav bijis? Annele domā. Izdomā. Tas tāpēc, ka šodien svētdiena. Mežs, puķes, zilā debess ir svētdiena, tēvs un māte ir svētdiena. Viņu rokas ir kā svētdiena. Viņu rokās nav darba. Viņu mutēs nav: „Nu, nu, ej nu, bērns, no kājam. Nav vaļas“.

Dzejniecei jāizcīna daudz garīgu un materiālu cīņu, līdz tā nonāk pie saviem mākslas sasnie-

gumiem. Sākumā gane, tad šuvēja, pārdevēja brāļa veikaliņā, mājkalpotāja, redaktrise un, beigās, neatkarīga rakstniece. Viņas darba prieks neizsīkst līdz mūža galam: katru gadu viņa saraksta pa lugai, publicē dzejas, stāstus, rediģē literārus izdevumus. Viņas pēdējo gadu darbi stāv zināmā pretstatā ar sava laika rakstniecību: kamēr jaunie drāmatiski cenšas pēc aktuāliem un vēsturiskiem sižetiem, Brigadere savu darbu pamatā liek dziļāku mērķi: vai nu kādu pamācību vai norādījumu nākotnei. Dzejniece alkst sludināt. Ar lielu izteiksmes spēku tas viņai padodas drāmā Princese Gundega un karalis Brusubārda, Ilga, Karaliene Jana. Viņa parāda Gundegu no nenobriedušas untumainas meitenes izveidojamies par dziļu aparotru sievieti. Lugas Ilga degpunktā viņa nostāda mūsdienu sievietes dvēseles dzīvi: divu dzinumu cilvēkus nevar sasiet vienīgi gars, bet tos saista arī asinis; arī virietim, kas mil daudz runāt par augstām lietām, sievietē jāmeklē neviens ētiskais, bet arī bioloģiskais. Viņa notēlo varenas sievietes, kas spēj tautu sacelt pret truliem, ķildīgiem pilsoņiem, kuŗi sēj naidu brāļu starpā un ir ar mieru izpārdot savas zemes cildenākās vērtības (Karaliene Jana). Pēdējos darbos mazāk raksturīgi Brigaderes vīrieši, jo tos rakstniece ņem tikai

par fonu, uz kā parādīt savas galvenās varones.

Ar savām lugām Brigadere pierāda, cik augstu dzejnieku spēj pacelt tautas tradīciju studijas. Tās nevar ņemt par veselu materiālu, bet gan par rūdu, kas jāpārkausē savas radišanas versmē un jālej no tā sava laika veidoli. Jo vairāk Brigadere tautas tradīcijas pārkausējusi, jo darbi pilnīgāki. Turpretī, ja pasaku varoņi ņemti tieši un nostādīti mūsu laikmetā, tad tie šķiet izdzīvojuši savu saturu, kas spīgti atklājas teiku lugā Karaliene Jana.

Tagad, kad Annu Brigaderi 10 gadus sedz Meža kapu smiltis, jo skaidri mums atklājas dzejniece drošie, pārbaudītie uzskati. Viņa ir lepna uz savas tautas stipro un neiedragāto rases instinktu un aicina to uz vienību un vienprātību. Viņas ticība nākotnei staro pāri laikmeta putekļiem:

Un lai sapnis vēl tā laime —
Reiz ir manai tautai plauks,
Kad tā būs kā viena saime,
Brālis brāli vārdā sauks.
Tad, kad sabruks naida žņaugi,
Sapnis mans vairs nebūs spļins:
Latvi Latvijai būs draugi,
Mūsu kalnos ziedēs vins.

Annas Brigaderes būtībā apvienojas māksliniece ar prātnieci,

Lilija Auza.

Zelta dūmākas

Es nezīnu, vai sapnis bija tas —
Iš gabaliņš no skaistas pasakas,
Ko aizrautīgi lasa —
Man šalca pāri zelta dūmākas,
Tām pretī veļu acis laimīgas,
Lai lūko tās un prasa.

Visskaistākā mirkli kopā saplūdis,
Kas drūms un baigs — šķiet
tālē izgaisis

No dzīves šaurā loka;
Un tas, kas brīnumam nav ticējis,
Tas kailu galvu nu ir redzējis —
Kā ziedi birst no koka.

V. Cd.

Juris Mancelis

350 gadu dzimundienā 24. jūnijā.

Zemgales mācītājs Juris Mancelis, dzimodams no 1593.—1654. gadam, ir spilgtā personība mūsu kultūras dzīvē, ko latviešu tautai mūžam neaizmirst. Viņš bija pirmais latviešu valodas pētnieks un rakstnieks, kas ar saviem garīgiem sacerējumiem nodibināja latviešu prozas valodu. Mancela valodoicības raksti Lettus un Phraseologia lettica bija domāti, kā titulā teikts, par labu tiem ārzemniekiem, kas grib palikt Kurzemē, Zemgalē un latviešu Vidzemē un godīgi pelnīt savu maizi. Tie domāti galvenokārt saviem amata brāļiem mācītājiem, kuŗiem bija jārunā uz tautu, bet vājās latviešu valodas prasmes dēļ to vārdi neiegūla ļaužu ap-

ziņā. Savā sprediķu grāmatā Mancelis savācis bagātu tautas frazeoloģiju, tik tuvu un būtisku zemnieku dzīvēi, ka to lietoja neviens sava laika mācītāji, bet arī vēl mūsdienās izmanto dzejnieki un runātāji. Šini tautas valodas pieminekli glabājas tautas gudrība, izteikta sakāmārdos, līdzībās un gleznās. Arī vēstur-niekiem tas sniedz daudz ziņu par krievu katoļu šausmu darbiem, bada un mēra laikiem, burvju un raganu sodīšanu. Pirmiem latviešu rakstu valodas mēģinājumiem Mancelis nodibināja drošus pamatus ar mūsu ortogrāfijas reformēšanu, rakstību piemērojot tautas valodas garam.

PĒTERIS ĒRMANIS

Gājēja izjūtas ceļā

Ceļš gar paegļiem, gar priedēm vijies;
Liekas: viss tāpat kā agrāk bijis.
Jauki aizrīt ceļš gar rudzu druvi;
Senie jūnijā man elpo tuvu.
Dzirdu dzeguzītes saldo zvanu;
Bērība vēl vakar bij, es manu.

Bet — nāk vīrs, ar ko es skolā gājis,
Viņam sirmums viegli galvu klājis.
Vai tad? . . . Jā. Ir dzīve aizritusi.
Kur es? Burvība kā izgaisusi.
Kalnā kapsēta. Jau daudzus gadus
Tēvs un māte, mazaisdēls tur atdus.

Zemīte, tavs spēks drīz mani paņems,
Kluso draugu draudze mīļi saņems.

Māsas

(Smiltēnes skals).

Lūk, lejā piestātnei jau vilciens pierit.
Kāps ļaudis laukā: «Mēs nu atbraukuši.
Gals ceļam, gals. Valrs nabūs tālāk traucams».
Klav, kalnā kapu baznīcā zvans piesit.
Kāpj bērnieki: «Mēs nu atbraukuši»
— «Klāt mērķis. Miers. Miers» — zvanam
dobji saucams.
Šis celtnes stāv starp atdusu un steigām,
Tās pauž par gaitām, pauž par gaitu beigām.
Es sirdi zīnu: ir šis celtnes abas
Vien'otru sapratējas māsas labas.

Kutjepova un Millera lieta

(9. turpinājums).

(Dokumentārisks raksts par GPU darbību Parīzē)

GPU aģents Ivanovs.

Kapteinis Fedosenko saslejas un iesāk skaidrā, mazliet drebošā balsī, kuŗā jūtamās apslēpta uztraukuma pazīmes: „Tas bija 1932. gada 20. februāri, kad es kādā krievu frontes cīnītāju sarakojumā Luksemburgas viesnīcā satīkos ar savu bijušo pulka biedri Menšovu. Mēs nebijām tikušies ilgus gadus, jo Menšovs dzīvo Berlīnē. Saprotais, ka es ļoti priecājos. Mēs runājām par visdažādākām lietām un beidzot par manu tagadējo nodarbošanos. Es stāstīju, ka braucot par takso-metra šoferi, es jau kopš gadiem nevaru sev nopelnīt pietiekamu iztīku. Uz rīta pusī Menšovs man izstāstīja, kā viņš Berlīnē strādā-jot GPU uzdevumā un varētu arī man, šeit Parīzē, sagādāt li-dzīgu vietu. Es izlikos, ka esmu ar mieru pieņemt viņa priekšli-kumu, jo tādā kārtā cerēju uzzi-nāt kaut ko tuvāku par GPU un viņas spiegiem. Pēc apmēram 6 nedēļām es saņēmu no Menšova uzaicinājumu nekavējoties ierasties Berlīnē. Viņa vēstulei bija klāt dzelzceļa biļete otrā klasē.

Ieradies Berlīnē — man toreiz nebija darba, un es tūdaļ varēju braukt — Menšovs mani iepazīstīnāja ar kādu GPU aģentu, kas saucās par Ivanovu. Es toreiz kā Menšova viesis Berlīnē paliku vairākas dienas un man likās, ka es arvien vairāk iegūstu Ivanova uzticību. Daudzajās sarunās, kas man ar to bija, es ātri konstatēju, ka Ivanovs ļoti labi informēts par emigrantu dzīvi, bet galvenokārt par bijušiem virsniekiem. Ivanovs mani uzaicināja kļūt par viņa aģentu Parīzē. Man mēnesī piedāvāja 60 dolārus un solījis ātri vien atalgojumu paaugstināt, ja es labi strādāšot. Visi ziņojumi man būšot jānosūta caur viņa sļepnam Parīzes adresēm. Kādā tālākā sarunā Ivanovs pieminēja kādu ģenerāli, kas arī ir krievu emigrānts, sastāv Parīzes „Militārā apvienībā“, bet kopš diviem gadiem, tā tad 1930. gada, esot bolševīku dienestā. Viņš nosauca arī viņa vārdu. Kapteinis Fedosenko uz brīdi pārtrauc savu stāstu un tad saka ar uzsvāru: „Tas bija ģenerālis Skobļins!

Ivanovs arī aizrādīja, ka man katrā ziņā esot jābūt ļoti uzmanīgam manās attiecībās ar Skobļinu, lai neradītu nekādas aizdomas“.

Ģenerālis Holmsens, kas sēž blakus ģenerālim Deņikinam, uztraukts pielec kājās.

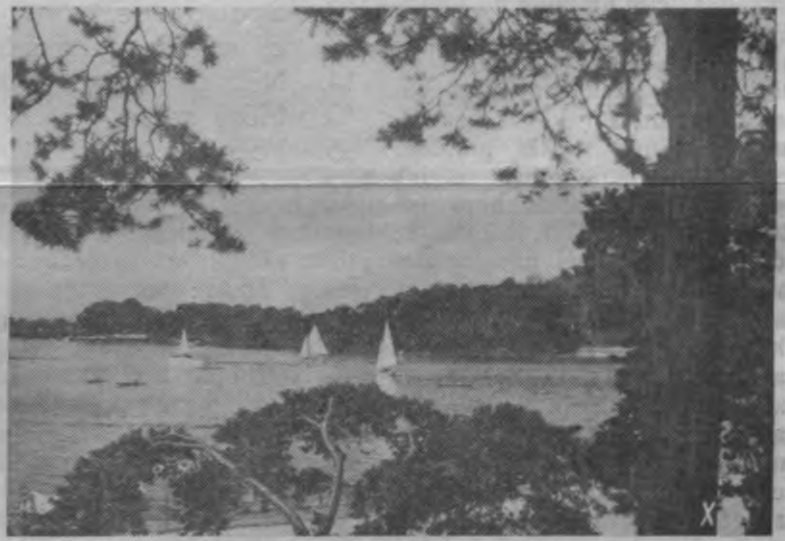
„Jūs taču apzināties, kādas sekas var būt jūsu izteicieniem, kaptein Fedosenko!“

„Pilnīgi, ekselence“, tas mierīgi un noteikti atbild.

„Neticami, pilnīgi neticami. Tas nevar būt iespējams, kuŗas Trubeckojs uzrunā ģenerāli Deņikinu, kas sēž tam pretim un nervozi glāsta savus sirmos matus.“

Deņikins parausta plecus. „Nu, gan jau redzēsim“. Viņš griežas atkal pie kapteiņa Fedosenko. „Vai jūs varat savus izteicienus, kā bijušais cara armijas virsnieks, savas augstākās priekšniecības klātbūtnē apstiprināt ar goda vārdu?“

Visi klātesošie pieceļas. Kapteinis Fedosenko pieiet pie ģenerāļa Deņikina un sniedz tam roku. „Goda vārds. Es teicu tikai patiesību“. (Turpmāk vēl)

Vasara ar krāšņo dabu un brīnišķo ūdens sportu.

Kultūras dzīve īsumā

Apģāds Chemie izdevis [prof. Dr. ing. Paula Valdena grāmatu „Ģēte kā tehnīķis un ķīmīķis“, kas liecina par Ģētes dziļām attiecībām pret sava laika ķīmiju. — Verneris Egks vada savas jaunās operas „Pērs Ģints“ iestudājumam, kuŗas pirmizrāde būs Parīzes Lielās Operas šīs sezonas noslēgums. — Renesanses pētījumu institūta padome Florencē pabeigusi Mikelandželo studiju izdošanu. Institūts izdos arī darbu par renesanses laika jūras braucējiem un kosmogrāfiem. — Sakarā ar Rēveles 1943. g. kultūras dienām sarīkota vācu grāmatu izstāde. Izstādītie 1250 sējumi sniedz pārskatu par tagad-

nes vācu rakstniecību. Sevišķi zīmīgas grāmatas, kas izdotas Igaunijā pēdējos simts gados.

— Itāļu izglītības ministra Poverelli un vācu sūtņa Mackenscna protektorātā Romā atklāta vācu modernās grafikas izstāde, kuŗu vēlāk pārvietos uz Venēciju, kā arī uz citām dienvidu, austrumu un Balkānu valstīm.

— Dresdenē pēdējā laikā sarīkotās izstādes „Ungāru tagadnes glezniecība“ un „Vaterlandes gleznotāji“ radījušas lielu interesi.

— Vīnes universitāte atvērusi Vīnes teātra zinātnes institūtu, par kuŗa direktoru iecelts pazīstamais literatūras vēsturnieks prof. Dr. Heincs Kimermans.

DKD.

Kas saulainā tveicē dod pavēni,
Kas ziemas aukstumā siltumu?
Kur vienmēr gūsi darbu vai atspirdzinošu atpūtu?
Tas ir mežs — Tavs klusais, uzticamais labvēlis.
To saudzē un pasargā no ugunsposta.

Gatavojaties viru koru dziesmu svētkiem Smiltēnē

1943. g. 27. jūnijā, Smiltēnes Jāņa parkā.

(Turpinājums no 1. lapp.)

karavīrs jau vairākkārt paguvus pierādīt, ka frontē uz viņu var palasties visnopietnākajās cīņās. Nekādu paskubinājumu mūsu karavīram nevojaga arī tagad, jo viņš kopā ar vācu un citu tautu cīņas biedriem padomju zemi ar visiem tās «labumiem» un boļševismu pazīst labāk kā jebkurš cits. Mūsu karavīrs zina, ka šī cīņa ir nevien viņa, bet arī citu Eiropas tautu atbrīvošanās cīņa un tās sākums vēstures grāmatās ir ierakstīts 1941. g. 22. jūnijā...

Tāpat kā puķes un koki šīnī laikā sagatavojas savai krāšņākai ziedēšanai, arī mūsu tauta minētā dienā, Lielvācijas valsts atbalstīta, ir uzskūsi savu ceļu augšup pretim gaišākām un labākām dienām. Ka tās nāks, ka tām reiz jānāk, tam mēs ticam tikpat nešaubīgi, cik nešaubīgi latviešu tauta tic savam karavīram. Ž. Krastiņš.

Militārais nedēļas apskats.

(Turpinājums no 1. lapp.)

Apmēram līdzīgs ir arī stāvoklis Rietumeiropas un Itālijas piekrastēs, kur ass valstu pretināzijas aparātura tikai gaida, lai to iedarbinātu. Kā jau dažkārt aizrādīts, ienaidnieka nometnē pēdējā laikā valda nervozitāte un preses, kā arī raidītāju agitācija runā par uzbrukuma nepieciešamību Eiropas cietokšņiem.

Vai ienaidnieks gatavo uzbrukumu no Tunisijas pret Itāliju un ar to arī pret Eiropas dienvidu fronti, vai arī tā nolūks ir sākt uzbrukumu kādā citā Eiropas aizsardzības līnijas sektorā, kas sākas no Nordkapa un iet līdz Biskaijas līcim un tālāk no Vidusjūras spāņu robežas iet līdz Krētai? Šim jautājumam patlaban atbilde nav gūstama. Londonas un Vašingtonas valdības, kas devušas rīkojumu uzskatīt presē šo nervu kaņu, neraugoties uz jau gandrīz 4 pagājušiem kaņa gadiem un to mācībām, laikam gan līdz šim laikam vēl nav izpratušas, ka nacionālsociālistiskās Lielvācijas vadība savā rīcībā atzīst tikai maksima principu, kuŗam pakļaujās visas citas prasības un ka tā savu stratēģiju pakļauj tikai gala uzvaras prasībai un neļaujas sevi mānīt ne ar draudiem, nedz arī ar vilināšanu — ka tā var gaidīt, nezaudējot nervus, līdz kamēr nāks viņas nozīmīgais laiks.

Arī strādājošie netiekvien Lielvācijā, bet arī ārpus tās vairs nevar tikt iespaidoti no sašpīlējuma, kāds arvien valda šādā gaidīšanas laikmetā. Tas attiecas arī uz kontinenta rietumu un dienvidu frontes karavīriem, kuŗus no ienaidnieka šķīr plašās ūdens joslas. Lielvācija un tās sabiedrotie militārā ziņā valda par kontinenta vidieni un visa kontinenta masu — no Bordo līdz Kubanai un no Kirenesas un Ladogas ezera līdz Sicīlijai un Krētai. Viss šis milzīgais kontinenta komp-

Smiltenes pils. vecākā rīkojumi un paziņojumi

1. Pārtikas un pilnpiena kartītes 15. izdales periodam. Pārtikas un pilnpiena kartīšu saņemšanai 15. izd. periodam apgādes grāmatiņas līdz ar izpildītu veidlapu „Ziņojums Smiltenes pils. vecākam“ iesniedzams sākot ar š. g. 29. jūniju katru dienu no plkst. 8 — 12 šādā kārtībā: 29. jūnijā personām ar uzvārda sākuma burtiem A, B, C, Ķ, D, E; 30. jūnijā — F, G, H, I, J, K, L;

1. jūlijā — M, N, O, P, R; 2. jūlijā — S, Š, T, U, V, Z, Ž; 3. jūlijā — personām, kas sevišķi svarīgu iemeslu dēļ nav varējušas apgādes grāmatiņas iesniegt nozīmējās dienās. Minētā kārtība stingri ievērojama. Apgādes grāmatiņas ar jaunajām kartītēm varēs atpakaļ saņemt pēc 7 dienām. Kartīšu saņēmējiem pašiem jāieraksta kartītēs īpašnieka uzvārds, vārds un adrese. Par ieraksta neizdarīšanu sods.

Vīru koŗu dziesmu dienas Smiltene norise:

- 26. jūnijā: 1) plkst. 19 koŗu kopmēģinājums Jāņa parkā; 2) plkst. 20 Jaunajā parkā Cēsu apr. policijas pūtēju orķestra brīvkonzerts, kapelmeistara A. Sprinča vadībā. 27. jūnijā: 1) plkst. 5 koŗu kopmēģinājums parkā; 2) plkst. 10 pilsētas apskate; 3) plkst. 12 teātra izrāde „Gudrā

- Marjana,“ Tijas Bangas komēdija 3 cēlienos b-bas Smiltenes vīru koris drāmatiskās sekcijas izpildījumā; 4) plkst. 13 Vidzemes apgabala futbola meistarības izcīņa Valka—Smiltene. 5) plkst. 16,30 dziesmu dienas dalībnieku gājiens no Pils ielas 1 uz Jāņa parku; 6) plkst. 17,30 koncerta atklāšana; 7) plkst. 18 koncerts.

Koncerta programma

Himnas orķestra pavadijumā.

Table with 2 columns: Song title and Composer/Performer. Includes songs like 'Pie Baltijas jūras', 'Mūžam zili', 'Nakts', 'Lūk, roze zied', 'Mana tēviņa', 'Jau vakarblāzma', 'Mirdzi kā zvaigzne', 'Visiem rozēs dārzā ziedēj', 'Bij man vienas rozes dēļ', 'Latvijā', 'Oši, kļavi, ozoliņi', 'Strauja upe', 'Es izvedu meitu māti', 'Nāc pie manis, tautu meita', 'Mūsu zeme', 'Vakarjunda'.

leks ar savām cilvēku un materiāliem spēkiem ir zem ass valstu vadības un to vada viena vienīga doma: tas strādā un cīnās pret boļševistiskiem un angļu-amerikāņu iznīcināšanas plāniem un par Eiropas brīvību, drošību un par tās pašnoteikšanās tiesībām. Ass valstu un tās sabiedroto rokā ir visas svarīgākās militārās varas pozīcijas. Nocietinājumu ierices, kādas pasaule vēl nav pieredzējusi, sargā kontinenta piekrasti pret ienaidnieka iebrukumu. Angļiem un amerikāņiem, kā arī boļševikiem šai kontinentā vairs nekas nav mēklējams, tie ir no tā padzīti un 4 kaņa gados nav bijuši spējīgi ko uzskatīt. Lai ienaidnieka agitācija tagad arī turpina savu nervu kaņa gājienu, bez militāriem pasākumiem kaujas laukos tie nevar panākt pārgrozījumu varas attiecībās un ja tas tiem neizdodas, tad šo kaņu tie nevar uzvarēt. Līdzīgs ir stāvoklis arī Klusā okeanā, kur ienaidnieka rokās

vēl kritušas dažas mazas salas Aleutu un Zālamanu salu grupās, bet arī šīs šķietamais panākums nevar apdraudēt Japānas varu un spēku Austrumāzijā.

Šie reālie spēku attiecību un nākotnes militāro mērķu apsvērumi rāda skaidri, kuŗam šai kaņa fāzē ir tiesība, spēks un vara gaidīt. Eiropas un Tālo Austrumu jauno tautu militārie panākumi ir nodrošinājuši sev to, ka arī laiks tagad ir to sabiedrotais un ka ienaidnieks šai kaņa posmā ir piespiests ko darīt, lai mēģinātu sev par labu grozīt patreizējo stāvokli.

Aizrādījums

LJO Smiltenes pagasta vienības dalībniekiem, izpallīgiem un skolu jaunatnei š. g. 1. jūlijā pl. 15.30 pie Bērzu-nes pamatskolas notiks cukurbiešu retināšanas sacensības, kur agr. V. Grozgalvis dos norādījumus par cukurbiešu retināšanu un izniegšanas balvas (cukuru, kapļus etc.).

O. ELSTIŅŠ,

LJO Smiltenes pag. vienības pr.-ks.

Paziņojū, ka no 1943. g. 21. jūnija līdz turpmākam pret 14. izdališanas perioda jauniešu un normālpāretētāju pārtikas kartīšu kuponu H5 izsniedzams 1,5 ltr. vājpiena vai 3 ltr. paniņu.

3. Melndarba strādnieku ziepju un mazgāšanas līdzekļu papilddevu pieprasījumi. Pieprasījumu ziepju un mazgāšanas līdzekļu iegādei melna darba strādniekiem 1943. g. jūlija-augusta mēneša periodam darba vietām pēc noteikta parauga jāiesniedz manā kancelejā līdz š. g. 25. jūnijam (ieskaitot).

4. Olu nodevu pildīšana. Uzaicinu visus vīstū turētājus pilsētā līdz š. g. 30. jūnijam izpildīt obligātās olu nodevas pirmajam pusgadam, t. i. 35 olas par katru vīstū. Kas līdz š. g. 30. jūnijam nebūs šo nodevu izpildījuši, tiks sodīti.

5. Apgādes dokumentu nodošana uzglabāšanā. Personām, kuŗu glabāšanā atrodas SS leģionā, latv. bataljonos, vācu armijas izpalīgos, vai darba dienestā aizgājušo apgādes grāmatiņas vai citi apgādes dokumenti, tie jānodod vietējai pašvaldībai uzglabāšanā. Par šo noteikumu nepildīšanu stingri sods.

6. Mājlopu skaitīšana. Pamatojoties uz Ģenerālkomisāra Rīgā rīkojumu, visas pilsētas laikā no š. g. 26. jūnija līdz 30. jūnijam izdarīs mājlopu skaitīšanu. Skaitīs govslopus, aitas un cūkas.

Katrā mājlopu turētāja māj-saimniecībā skaitīšanas laikā jābūt personai, kas pārzina mājlopu skaitu pēc to vecuma un dzimuma grupām un varētu sniegt skaitītājam pareizas ziņas.

Pēc skaitīšanas darbu nobeigšanas izdarīs arī kontroles skaitīšanu.

Par atteikšanos no ziņu došanas vai par nepareizu ziņu došanu vainīgos sodīs.

J. Ringmanis, V. Grāvelsiņš, (pilsētas vecākais), (sekretārs).

Smiltenes pag. vecākā 25. apkārtraksts.

1. Lai pavairotu gaļas lopu pievedumus savešanas punktos, Lauksaimniecības galvenais direktors uzaicina lauksaimniekus sākot ar 21. jūniju vīrs obligātās nodevas nodot lopus brīvprātīgi uz nākošā gada gaļas nodevu rēķina. Nodevā var nodot pagājušā ziemā gaļā ieturētos jaunos lopus, kas tagad sasnieguši 150 un vairāk kg dzīvsvāru, kā arī mazvērtīgos piena lopus.

2. Paziņojū, ka Valmieras gaļas fabrika, agr. Bekona Eksports sākot ar š. g. 20. jūniju teļus iepirks ik dienas, izņemot sestdienas un priekšsvētku dienas, Lauksaimniekiem, kuŗi vēlētos saņemt atpakaļ iesaiņojuma materiālu, lopu nošūtot par to jāziņo attiecīgās kautuves pārzīnim.

3. Paziņojū, ka š. g. 28. jūnijā plkst. 16. — uz apskati ob-

BAZNĪCAS ZIŅAS

Smiltenes ev.-lut. draudzē.

Kristīti: Smiltenes Kalnavieļēnu Marta Celmiņš, Pauļa un Rītas m.; Smiltenes Cērtenes Māra Bērziņš, Jāņa un Annas Augustīnes m.; Smiltenes Jaunbūliņu Marta un Ādolfs Leszezgk, Marjas bērni.

Salaulāti: Smiltenes Kalnaķeņģu Jānis Daniels un Smiltenes Vārniņu mežziņa mājas Biruta Mežielis; Blomes Bārdiņu Pēteris Krūmiņš un Elza Āboliņš (Āboliņš).

Miruši: Smiltenes Bises Kārlis Kļaviņš, 3 g. 6 m. vecs; Smiltenes pils. Jānis Puja, 14 g. 10 m. v.; atr. Līze Ustups dzim. Simanis, 83 g. 4 m. v.; Birzuļu Garaļo Kārlis Ludvīgs Jansons, 62 g. 8 m. v.; Smiltenes Ošu Pēteris Krūze, 71 g. 7 m. v.; Smiltenes Kalnavieļēnu Emma Celmiņš dzim. Akmens, 61 g. 9 m. v.; Smiltenes Vecvīrgzdu Līze Kains dzim. Skrastiņš, 94 g. 4 m. v.; Priekuļu Lejaseicēnu atr. Marija Amsils, dzim. Akdalders 71 g. 5 m. v.

Dievkalpojumi: Jāņos baznīcā bērnu svētki. Svētdien, 27. jūnijā baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu. Dievkalpojumu kuplinās Cēsu apriņķa policijas pūtēju orķestris.

4. jūlijā, bērnu svētki Blomes Rīņģos plkst. 15.

ligāti jāved visi buļļi, sākot no 1 g. veci, visi kuļļi, sākot no 8 mēneši veci, teķi un āži — no 6 mēneši. Savešanas vieta Ērmaņa priedēs.

4. Uzaicinu lauksaimniekus ierasties š. g. 30. jūnijā, pagasta namā, saņemot atlīdzību par akmeņu vešanu uz Rīgas-Pliskavas, Piebalgas 1 šķ. ceļa, Valmieras-Smiltenes-Strenču 1 šķ. ceļa un un pajūgu sūtīšanu ceļa labošanas darbos apriņķa mēnesi.

K. Straziņš, K. Viksna, pagasta vecākais, sekretārs.

GANS

tūliņ vajadzīgs lauksaimniecībā 4 km no Smiltenes. Pieteikties Daugavas ielā 27.

Darba zirgu

maina pret gaļas govī. Piepr. pa tālr. Stariņi 13.

Mainu labu, jaunu darba zirgu pret vecāku. Var arī pārdot. Pieteikt Smiltene, Gust. Adolfa lauk. 9 pie sētnieka.

Maina slauc. govī vai cūku pret zirgu, ar mieru vajadz. gad. piemaksāt; pārdodams arī sīvēus. Pieprasīt Smiltenes Jaunporos.

Slaucama gov

pārdodama. Pieprasīt Smiltenes Poros.

Tautas Palīdzības lielās pieklasīgās naudas loterijas IV klases izloze

sāksies pirmdien, 5. jūlijā plkst. 10 no rīta Tautas Palīdzības izložu telpās Rīgā, Karl Ernst von Baer (Skolas) ielā 1.

Ārste zobu slimībās

DAINA DZELZGALVIS

sākot ar š. g. 23. jūniju pārvietojusi savu zobārstniecības kabinetu uz Pils ielu Nr 4.

Aicinājums skolēniem

Pamatojoties uz rīkojumu par mācības lēstāžu audzēkņu novietoš. lauku darbos un instrukc. par izpallīgu vasaras sanāksmēm, aicinu visus izpallīgu un jaunatni no 10—18 g. v. Smiltenes pagastā uz pirmo sanāksmi š. g. 4. jūlijā plkst. 13 Smiltenes pils. tautskolā. LJO Smiltenes pag. vien. pr.-ks

Kostima jaka

atrasta uz Smiltenes-Plāņu ceļa. Saņemama pret slud. samaksu šī laikraksta kantorī.

Maina

divzirgu jaunu labības sējmašīnu (ar šķīvjēm) pret darba zirgu. Var arī piemaksāt. V. Boka Birzuļu pag. Dobuļos, c. Mēri.

Smiltenes virsmežniecība uzaicina visus tos pilsoņus, kuŗi būtu pagāj. vai šīnī gadā bez atļaujām un bez samaksas rakuši kūdrā Narveļu purvā virsmežniec. daļā, līdz š. g. 10. jūlijam nokārtot savus maksājumus pie Smiltenes mežziņa, pretējā gad. visa saražotā kūdra tiks sekvestrēta bez kādas atlīdz. un pārdota tālāk. Visi tie pilsoņi, kuŗi turpmāk raks virsmežniec. daļā neatļauti kūdrū, arī tie, kuŗi atsaukušies uz agrākām, tagad izbeigtām saistībām, tiks saukti pie atbild. uz Sod. lik. 583. p. pam., piedzenot kūdras vērt. pēc sodu takses. Visa tā kūdra, par kuŗu saistības būs nokārtotas, izvedama līdz 1944. g. 1. aprīlim. Virsmežniecība paskaidro, ka dedz. kūdra Narveļu purvā pīcietama visiem pilsoņiem pret RM 0,10 atlīdzību par 1 m³

Smiltenes virsmežniecība.

J. Zuņmāpa apīestuve Smiltene.

Mūsu sirsniņi mīļotā māmuliņa

Līze Kains

dzim. Skrastiņš

aizgāja Dieva mierā š. g. 20. jūnijā plkst. 19.30 savā 95. dzīves gadā, Smiltenes Vecvīrgzdos.

Dārgās aizgājējas pavadīšana sestdien, š. g. 26. jūnijā Smiltenes kapos plkst. 15.

Noskumušie piēderīgie.

Mēchaniska austuve

V. AUFMANIS

Rīgā, Vidzemes gatvē 7, tālrunis 59104.

Auž laucīniekiem — aitu turētājiem uzrādāt aplieciņu par vilnas nodošanu.

Pamestos cimdus

var saņemt V. Kuzes veikalā Smiltene, Gustava Adolfa laukumā 8a pret šī sludinājuma samaksu.

Vēlos plāvu plaut

uz pussienu, vai arī pīrkt. Lūdzu ziņot V. Brikmanim Birzuļu pagasta Eglupes, c. Rauzū.